

Τά Κανδυλιώτικα

Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" Γραφεία: Κεραμεικού 23 ΑΘΗΝΑ • ΕΤΟΣ 2ο Αριθ. Φύλλου 7 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1995

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» σύμφωνα με τα άρθρα 12, 16 και 17 του Καταστατικού του, καλεί όλα τα μέλη του σε τακτική Γενική Συνέλευση την Κυριακή 7 Μαΐου 1995 και ώρα 10.00 στο Γραφείο του Συλλόγου, οδός Κεραμεικού 23 ΑΘΗΝΑ, με θέματα ημερήσιας διάταξης τα εξής:

1. Εκλογή Προέδρου και Γραμματέα της Συνέλευσης.
2. Εκθεση πεπραγμένων απερχομένου Διοικ. Συμβουλίου - Απολογισμός εσόδων και εξόδων.
3. Εκθεση Ελεγκτικής Επιτροπής - Έγκριση οικον. απολογισμού.
4. Προτάσεις - προγραμματικά πλαίσια για το νέο Δ.Σ.
5. Εκλογή 5μελούς Εφορευτικής Επιτροπής.
6. Εκλογή των νέων μελών του Διοικ. Συμβουλίου και της Ελεγκτικής Επιτροπής για την επόμενη διετία.

Αν, κατά την ως άνω ημερομηνία, δεν υπάρξει απαρτία, η Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Κυριακή.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Επειδή, συνήθως, κατά την πρώτη Συνέλευση δεν υπάρχει η απαιτούμενη από το Καταστατικό απαρτία, προς αποφυγή ταλαιπωριών, παρακαλούμε όλους να προσέλθετε στον ίδιο χώρο τη δεύτερη ημερομηνία, δηλ. την ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΜΑΙΟΥ 1995 ώρα 10.00 .

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Όσοι επιθυμούν να θέσουν υποψηφιότητα για το νέο Δ.Σ. και την Ε.Ε. (συμπληρωμένο το 21ο έτος της ηλικίας τους) παρακαλούνται να έρθουν στο Γραφείο, στις 7-5-95 ώρα 10.00 , να το δηλώσουν.

2. Η καταχώρηση αυτή επέχει θέση επιστολής προς τα μέλη και δεν θα τους σταλούν ιδιαίτερες προσκλήσεις για τη Γεν. Συνέλευση.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κων. Δάλλκος

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Δημ. Λαρδίκος

Με πρωτοβουλία της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Ελλάδος ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ ΩΣ ΠΡΩΤΟ ΜΕΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ Η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΔΑΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Στα πλαίσια της πρόκλησης της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Ελλάδος για συνδιάσκεψη κατά Επαρχίες των Συλλόγων, με σκοπό να επισημανθούν και να ιεραρχηθούν τα προβλήματα περιφερειακής ανάπτυξης της περιοχής τους, επραγματοποιήθηκε στις 15-3-95 στο γραφείο του Συλλόγου Λεβιδιωτών στην Αθήνα συνάντηση και συνδιάσκεψη αντιπροσώπων των Συλλόγων των χωριών Βλαχέρνας, Δάρα, Κανδύλας, Κάγια, Κώμης, Λεβιδίου, Παχαιοπύργου και Χωτούσας.

Οι αντιπρόσωποι επεσήμαναν τα προβλήματα της περιοχής των χωριών τους και επρότειναν, κατά σειρά προτεραιότητας, τα έργα που πρέπει να γίνουν, ώστε να μπορέσει να μπει στο δρόμο της ανάπτυξης η ευρύτερη περιοχή των χωριών μας.

Από όλους σχεδόν προτάθηκε ως πρώτο έργο η υλοποίηση του αναδασμού του κά-

μπου Κανδύλας εντός τακτού χρόνου. Τα άλλα έργα που έπονται είναι η συντόμηση του δρόμου Νεοτάνης - Βλαχέρνας, η μελέτη για ολιγοδάπανη άρδευση του κάμπου Κανδύλας, για αντιμετώπιση της λειψυδρίας του κάμπου Δάρα και για αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, η αξιοποίηση των σπηλαίων Κάγια και Κανδύλας και του αρχαίου θεάτρου του Ορχομενού, η οδική σύνδεση των χωριών Κώμης, Δάρα, Χωτούσας, Βλαχέρνας, η ανάληψη υποχρεώσεως από την Παναρκαδική Ο.Ε. για την πραγματοποίηση εκδόσεων που θα αναφέρονται στην περιοχή τους ανθρώπους της και τον πολιτισμό της, η διάνοξη δρόμου από Νεοτάνη Κακούρη Παχαιοπύργο Βλαχέρνα, η αξιοποίηση της ιστορικής Ι. Μονής Κανδύλας και του παλαιού ναού της Παναγίας του Λεβιδίου, η τηλεοπτική κάλυψη όλων των χωριών, η δημιουργία αναπτυξιακού συνδέσμου

για την εκμετάλλευση του Μαινάρου και του χιονοδρομικού κέντρου της Οστρακίνας και η δημιουργία Αρκαδικού Χωριού για τους μετανάστες.

Αποφασίστηκε να σταλεί σχετικό υπόμνημα προς την Παναρκαδική Ο.Ε. για τα περαιτέρω και είδηση προς το Δήμαρχο Λεβιδίου να καλέσει και τους Κοινοτάρχες των χωριών και να πάρουν απόφαση επί του θέματος.

Συγκροτήθηκαν και δύο επιτροπές. Μία για να παρακολουθεί το θέμα του αναδασμού, αποτελούμενη από τους Αναστάσιο Οικονομόπουλο, Γιώργο Καθηπακίωτη, Χαράδη Γεωργακόπουλο και Νίκο Κουτουράκη και μία να διερευνήσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την ίδρυση Αναπτυξιακού Συνδέσμου, αποτελούμενη από τους Κων/νο Δάλλκο, Βασ. Καραχάλιο, Βαγγέλη Φίλη και Χαρ. Γεωργακόπουλο

Μνήμες και βιώματα

ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Του Δημήτρη Λαρδίκου

Μπει στην εκκλησιά εκείνη την ώρα, θα είχαν διαπράξει, κατά τον μπαρμπα - Γιώργη, μικρότερη βεβήλωση από εκείνη του ψάλτη και θεολόγου, που ζητούσε να κρατάει φως και να ψέλνει στον κόσμο «Ιδού σκοτία»!!! Παραμέρισε τις ευγένειες, επετίμησε το ... βέβηλο, λέγοντάς του αυστηρά: «δεν ανάβουνε κεριά τώρα» και άρχισε, γλυκός και ωραίος, το εωθινό δοξαστικό «Ιδού σκοτία και πρωί...», εν απολύτω σκοτία, έτσι όπως συνηθιζότανε πάππου προς πάππου στο χωριό μας κι όπως ήξερε εκείνος να το ψέλνει κάθε Ανάσταση, σε όλη του τη ζωή, για τους συγχωριανούς του!

Αείμνηστε μπαρμπα - Γιώργη, και μόνο γι' αυτές τις στιγμές της μεταρσίωσης που μας χάριζες, θα 'χεις αγιάσει! Ας είναι αλαφρό το χόμα σου και η μνήμη σου αιωνία!

Ψελνότανε, λοιπόν, «από στήθους» το εωθινό αυτό, μέσα στο απόλυτο σκοτάδι, τόσο κατασκευτικά που μικροί και μεγάλοι συγκλονιζόσανε, οι ψυχές ανοίγανε κι επλάταιναν κι ανυψωνόσανε και κατακλυζόσανε από ιερή συγκίνηση και χαρά και καλοσύνη και αγάπη και γινόσανε φως, έτοιμες να (Συνέχεια στη σελ. 5)

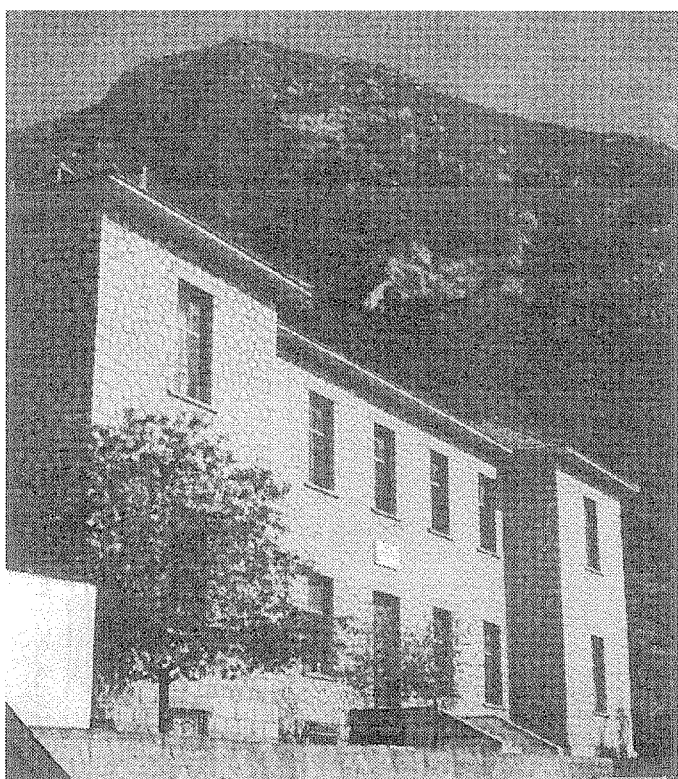
Η Μεγάλη Λαμπρή ή η Μεγάλη Ανάσταση, όπως λένε οι Καντυλαίοι την Κυριακή του Πάσχα, αναμενότανε τα παλιότερα χρόνια απ' αυτούς, μικρούς και μεγάλους, με ανυπομονησία και γιορταζότανε με βαθιά κατάνυξη, με χαρά, με αγνή και αληθινή αγάπη, με συγκίνηση και καλοσύνη.

Ήταν η «λαμπροφόρος ημέρα της έγερσης»! Η «εορτή των εορτών και η πανηγυρίς των πανηγύρεων»! «Η βασιλίσ και κυρία» των ημερών! Η «κατ' εξοχήν» ημέρα της χαράς! Κι η χαρά τόσο αδαπάνητη που κρατούσε όλη την ημέρα και χόρευε μέσα στις ψυχές όλων αυτών των ανθρώπων, των καλών και των κακών, των δικαίων και των αδίκων, των φτωχών και των θεόφτωχων Καντυλαίων.

Το χαρμόσυνο εορταστικό μήνυμα το 'δινε η ορθρινή καμπάνα και το 'παίρναν οι άνθρωποι κι ετρέχανε στις εκκλησιές. Όλοι ηθέλανε να προλάβουνε αναμμένα τα φώτα για να ζήσουνε, σε λίγο που θα σβήνανε, εκείνη την ολιγόλεπτη και ολοσκότεινη μυσταγωγία του «Ιδού σκοτία και πρωί...»

Στην απάνου εκκλησιά, ο μεγάλος μυσταγωγός που οδηγούσε τις ψυχές κατ' ευθείαν στην Ανάσταση, μέσω του τροπαρίου αυτού, ήταν η γλυκιά φωνή του αείμνηστου Γιωργάκη Οικονομόπουλου. Αξίζει να σταθούμε λίγο εδώ.

Δεν ξέρω - συγχωρέστε μου την υπερβολή - μα όταν άκουσα την είδηση του θανάτου του, έτσι μου 'ρθε αυθόρμητα και είπα: «Και τώρα πώς θα κάνουμε, από δω και πέρα, Ανάσταση στην Καντύλα;!». Και θυμήθηκα μετά ένα περιστατικό που είχε συμβεί με τον αείμνηστο μπαρμπα - Γιώργη και κάποιον καθηγητή του τότε Γυμνασίου, θεολόγο μάλιστα, που κουτσόψελνε κιόλας. Ο καθηγητής είχε μείνει για Πάσχα στην Καντύλα εκείνη την χρονιά κι ο μπαρμπα - Γιώργη, από ευγένεια και σεβασμό προς τον ξένο - ψάλτη και καθηγητής θεολόγος ήταν, δεν ήταν λίγο πράμα - του πρότεινε να ψάλλει το «Ιδού σκοτία και πρωί». Εκείνη τη στιγμή οι επιτροπικοί ο παπάς και οι ψάλτες έσβηναν, όπως συνηθίζεται, όλα τα φώτα. Ο δυστυχής θεολόγος δεν ήξερε «απόξω» το τροπάριο και εξήτησε ν' ανάψει ένα κεριά για να βλέπει στο βιβλίο και να ψέλνει. Αντίχριστοι καβαλαραίοι με ξεγυμνωμένα σπαθιά να είχαν

Το «ΖΑΖΕΙΟΝ» Διδακτήριο (Δημοτικό σχολείο Κανδύλας)

ΙΔΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Γράφει ο Αναστάσιος Κ. Οικονομόπουλος

Συνεχίζεται η προσπάθεια συλλογής και δημοσιεύσεως στην εφημερίδα μας ιδιωμάτων λέξεων και φράσεων της Κανδυλάς. Εδώ θα επαναλάβω την παράκληση συμμετοχής και άλλων Κανδυλιωτών στην προσπάθεια αυτή. Μέχρι τώρα, δυστυχώς, έχουμε πολύ μικρή συμμετοχή. Παρουσιάζονται πάρα κάτω και άλλες λέξεις και φράσεις που μπόρεσα να μαζέψω ή μάζεψαν άλλοι Κανδυλιώτες:

1. Ντουσέτσι = Στρώμα γεμισμένο με φύλλα (πούσια) του καρπού του αραποσιτιού.
2. Φαρφέρι = πάρα πολύ ξινό.
3. Τουτούνη = φαρμάκι, πάρα πολύ πικρό και μεταφορικά, πολύ δυνατό κρύο. Συναντιέται η φράση: Κάνει τουτούνη = κάνει φοβερό κρύο.
4. Αμπράζικος - η - ο = Αλλόκοτος, ασυνήθως.
5. Σεντούκα = φέρετρο.
6. Πόντζι = ζεσταμένο ρακί με ζάχαρη.
7. Κυρούλα = Γιαγιά
8. Κοζίτσα = Ιθαρά αλλά και το κατωτάτης ποιότητας μαλλί των προβάτων.
9. Ποριά = φράκτης που φράσσει την είσοδο σε περιφραγμένο χώρο, συνήθως υπαίθριο.
10. Σκαλούνη = σκαλοπάτι
11. Σιοροβίκα = ξύλο κατάλληλο για ξυλοκόπημα. Υπάρχει η φράση: Θ' αρπάξω καμιά σιοροβίκα και θα σε κανονίσω. Λέγεται όταν κάποιος απειλείται με ξυλοδαρμό.

Ο εκλεκτός συμπατριώτης κ. Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου έχει να προσθέσει τις πάρα κάτω λέξεις και φράσεις:

1. Κούτουλας = κατσαρόλι μεταλλικό με χερούλι
2. Μπανταβός - ή - ό = χαζός
3. Αχιουρα = άχυρα. Προφορά του υ σαν ου.
4. Τηλώνω = χορταίνω. Την τήλωσα = έφαγα πολύ, χορτάσα.
5. Μπαούτα = ειρωνική γκριμάτσα. Λέξη ιταλική (Μούκανε μπαούτες = μούκανε ειρωνικές γκριμάτσες, μορφασμούς).
6. Χορίγι και χορίδι = ασβέστης
7. Γιουρντί = μαύρο, συνήθως, και χοντρό επανωφόρι, χωρίς μανίκια, που φόραγαν τα παλιά χρόνια οι γυναίκες (Γιαγιάδες μας).
8. Φτενός = Στενός, αδύνατος
9. Πάπαλο = ελαφρό. Χρησιμοποιείται, πολλές φορές, για να χαρακτηρίσουμε τον ελαφρόμυαλο, τον απονήρευτο, τον αγαθό. Π.χ. αυτός είναι πάπαλο = απονήρευτος, αγαθός κλπ.
10. Ταρατώνω = τρώγω πολύ, π.χ. την ταράτσωσα = έφαγα καλά, πάρα πολύ.
11. Στσιούβω = Σκύβω. Προφορά του υ σαν ου.
12. Παστρεύω = σκουπίζω καλά, καθαρίζω.
13. Ξεκουκουρώνω = ξυπνάω πολύ πρωί π.χ. Μας ξεκουκούρωσε = μας ξύπνησε πολύ πρωί.
14. Μπανταβιαίνω = χαζεύω. Φράση: Μπαντάβιανε μπίτι = χάζεψε τελείως.
15. Βούτα ή μαστέλα = Μικρός κάδος με στεφάνια που λειώνουμε ασβέστη.
16. Ξαπεζή = πεζή, με τα πόδια.
17. Λόζι = κρυψώνας, φωλιά. Αλλά λότζι = φαγητό (από τα Αγγλικά).
18. Μπινιάρια = δίδυμα
19. Μπούζι = κάτι πολύ παγωμένο
20. Γουντούτσι = πολύ παχύς
21. Νταβίζω = Μουρμούρα, γκριλιάζω συνέχεια
22. Σφουντάω = σκουπίζω καλά. Π.χ. Σφούντησα το τηγάνι = σκούπισα καλά το τηγάνι.
23. Φωτερό = μικρό παράθυρο στα παλιά, συνήθως, κατώγια που χρησιμοποιούμε για τον φωτισμό του χώρου.
24. Μισάντρα = Δωμάτιο κανδυλιώτικου σπιτιού παιδιού, χωρισμένο από το διπλανό δωμάτιο με σανίδια. Η καμαρούλα.
25. Ετζιέρα = Η μικρή γουρούνα, η χρονιάρική συνήθως (Η λέξη χρησιμοποιείται αποκλειστικά για χοιρινά).
16. Κολιτσάκι = γάντζος στο εμπρόσθιο και οπίσθιο μέρος του σαμαριού των ζώων που χρησιμοποιεί για την πρόσδεση της τριχιάς όταν φορτώνουμε το ζώο.
17. Καλικούτσα = Η στάση κατά την οποία παίρνουμε κάποιο άτομο στην πλάτη μας κρατώντας του με τα χέρια μας τα πόδια του αντίστοιχα και αυτό μας κρατάει από το λαιμό.
28. Πάω διακάτου = Ο Κανδυλιώτης με τη φράση αυτή εννοεί «πάω στο χωράφι στον κάμπο». Επειδή συνήθως, ο κάμπος είναι κάτω από το χωριό λέει «σκακάτου» δηλαδή ίσια + κάτω = σκακάτω - ου.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Με μεγάλη χαρά λάβαμε 4 εργασίες μαθητών του Δημοτ. Σχολείου του χωριού μας.

Η μία έχει ως θέμα της «Το έθιμο της Τσικνοπέμπτης», η δεύτερη «Ποντιακά ανέκδοτα», η τρίτη το πουλί «Ο Καλογιάννος» και η τέταρτη «Δυστυχία δεν υπάρχει».

Από τις 4 θα δημοσιεύσουμε μόνο την πρώτη γιατί αυτή αναφέρεται στο χωριό μας και επομένως είναι μέσα στο πλαίσιο των θεμάτων που ζητήσαμε (Σχετικό έγγραφο μας προς το Δ/ντή του Σχολείου εδημοσιεύθη στο υπ' αριθ. 5 φύλλο της εφημερίδας μας).

Παρακαλούμε τους μικρούς συμπατριώτες μας, των οποίων οι εργασίες δεν δημοσιεύονται, να μη στενοχωρηθούν αλλά να προσπαθήσουν ξανά και να προσέξουν και αυτοί και τα άλλα παιδιά στην επιλογή των θεμάτων.

Υπάρχουν τόσα θέματα που μπορούν να βγουν μέσα από τις παραδόσεις του χωριού μας, από τα ήθη, τα

έθιμα κλπ. Τέτοια ζητάμε, να τα γράψουμε να μη χαθούν. Οι παππούληδες και οι γιαγιάδες ξέρουν πολλά απ' αυτά. Ρωτάτε και γράφετε. Και να τα γράφετε όπως σας τα λένε, Καντυλέικα, με το «τσιαι», με το «εδιάκα», με όλες αυτές τις λέξεις που έχει η γλώσσα του χωριού μας και την κάνουν να ξεχωρίζει και που πρέπει, για να τη διατηρήσουμε, να τη μιλάμε μεταξύ μας.

Σας ευχαριστούμε.

Το έθιμο της Τσικνοπέμπτης

Θα διηγηθώ για την Τσικνοπέμπτη όπως έχω ακούσει από τον παππού μου και από άλλους γέροντες, και γιαγιάδες.

Οι κάτοικοι του χωριού μας, αγρότες και ξωμάχοι στην πλειοψηφία τους, μεγαλοφασμαλιές και φουκαράδες ζούσαν με τα μικροεισοδήματά τους και με ό,τι είχαν σπίτι τους. Το κρέας το έτρωγαν τέσσερες με πέντε φορές το χρόνο.

Κάθε σπίτι έτρεφε ένα χοιρινό για το σπιτικό του. Οι εορτάζοντες τα

Χριστούγεννα το έσφαζαν τότε, να περάσουν το γιορτοφόρι τους και ό,τι περίσσευε το έβαζαν στη «λαχιούνα». Οι άλλοι το έσφαζαν την Τσικνοπέμπτη.

Μαζεύονταν συγγενείς και φίλοι, έσφαζαν το χοιρινό και έριχναν στα κάρβουνα τον «καρύτσαφλο» και κρέας. Η ατμόσφαιρα του χωριού μύριζε τσίκνα. Γι' αυτό την έλεγαν Τσικνοπέμπτη. Με το κρασί και το μεζέ γλεντούσαν μέχρι αργά. Τραγούδι και πιωτό, ξεχνούσαν την φτώχεια τους και τα βάσανά τους.

Το κρέας τεμαχίζονταν και το έφτιαχναν παστό (τσιγκαρίδες). Με το λίπος τσιγαρίζαν και μαγειρεύαν.

Μου αρέσει να ακούω τα παλιά έθιμα και τις συνήθειες των χωριανών μου. Όταν μαζεύονται γέροι, κάθομαι και τους ακούω με τη γλώσσα την ιδιόρρυθμη που μιλούν.

Παναγιώτης Χρ. Μερκούρης
Τάξη Δ' Δημοτικού
Σχολείου Κανδήλας

Ιστορικές Έρευνες

ΜΙΑ ΑΓΝΟΗΜΕΝΗ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ (Οι Παπαλεξόπουλοι του Ναυπλίου)

Του ΚΩΣΤΑ ΔΑΛΚΟΥ

Επικοινωνώντας με το «Κέντρον Αρκαδικών Μελετών», σε μια από τις φιλολογικές συζητήσεις της «Ομάδας των Φίλων» του, άκουσα κατάπληκτος την πληροφορία, πως οι πασιγνωστοί Παπαλεξόπουλοι του Ναυπλίου ήταν στην καταγωγή τους συμπολίτες μου από την αγαπημένη γενέτειρά μου Κανδυλά της Μαντινείας...

Αυτόματα, τότε, σκέφτηκα την επαφή κι' επικοινωνία των Κανδυλιωτών του χωριού με το Ναύπλιο και την περιοχή του, όπου και ο συνοικισμός «Χουνταλέικα» (που αποτελέστηκε από Κανδυλιώτες με το επώνυμο «Χουντάλας»).

Η ίδρυση του συνοικισμού των Κανδυλιωτών, ποιμένων κυρίως παλαιότερα, κοντά στο Ναύπλιο, δεν εσήμαινε τίποτε άλλο, παρά πως οι Χουνταλαίοι, οι πρώτοι οικιστές των Χουνταλέικων, βρήκαν χειμερινό καταφύγιο εκεί, γιατί κάποιους προστάτες και δικούς τους ανθρώπους θα είχαν δίπλα τους.

Έτσι εξηγείται ο χωριστός οικισμός των Χουνταλέικων, όταν κι' από άλλα ορεινά αρκαδικά χωριά κατέβαιναν οι ποιμένες τους στα «χειμαδιά», μετά την επανάσταση του 1821.

Κοντά στο Ναύπλιο οι Κανδυλιώτες είχαν τον «δικό» τους άνθρωπο, τους περίφημους Παπαλεξόπουλους, την ξακουστότερη πολιτική οικογένεια του Ναυπλίου στα χρόνια εκείνα.

Κι' όταν, ακόμα, οι παραπλήσιοι συνοικισμοί διαλύθηκαν, με την πίεση των γειτονικών χωριών (όπως έγινε και στη Λακωνία, όπου διαλύθηκαν τα Σερβείκα και τα Δημητσανείκα κι' όπου αλλού), οι Χουνταλαίοι του Αναπλιού διατηρήθηκαν μέχρι σήμερα, χάρη στο κύρος των προεστών Παπαλεξόπουλων.

Η άποψη αυτή, για την καταγωγή των Παπαλεξόπουλων του Ναυπλίου από την Κανδυλά μας, πρέπει να μελετηθεί στα οικογε-

νειακά των Παπαλεξόπουλων και στα ανέκδοτα έγγραφα των Αρχείων του Κράτους, που ακόμα δεν έχουν ερευνηθεί από κανένα.

Έχομε την γνώμη, πως η αγαπημένη μας Κανδυλά θ' αποκτήσει τεράστια προβολή με τους Παπαλεξόπουλους, τα ξενητεμένα παιδιά της, που τίμησαν το μικρό τους χωριουδάκι, αλλά και την Μεγάλη μας Πατρίδα, την Ελλάδα.

Τα ιστορικά σημεία, που πρέπει να ερευνηθούν, είναι: Η ιστορική σημείωση, πως ένας Παπαλεξόπουλος έλαβε μέρος στη μάχη στο Χάνι της Γραβιάς, μαζί με τον Οδυσσέα Ανδρούτσο.

Άλλο σημείο είναι η πρόδος και η πολιτική παρουσία των Παπαλεξόπουλων στο Ναύπλιο και στην ελληνική πολιτική σκηνή.

Και το σπουδαιότερο: Είναι η καταλυτική παρουσία της περίφημης Καλλιόπης Παπαλεξόπουλου, της Μεγάλης Γυναίκας, συζύγου ενός Κανδυλιώτη Παπαλεξόπουλου, που απόκτησε ηγετικό ρόλο στους μεγάλους Αγώνες του Έθνους, εναντίον της Βαβαροκρατίας, που έγινε τόσο πασιγνωστή σ' όλη την

Ελλάδα.

Η Καλλιόπη, η χήρα του Γερουσιαστή Παπαλεξόπουλου, η γυναίκα - θρύλος, υπήρξε η Μεγαλύτερη Γυναίκα Ελληνική Μορφή στην Εθνική Επανάσταση του 1862, που έδιωξε τους Βαβαρούς και δημιούργησε μια περίοδο προόδου στο Νέο Ελληνικό Κράτος...

Να, πως χαρακτηρίζει πρόσφατα αθηναϊκή εφημερίδα (με τον τίτλο «Μια γυναίκα ηγείται της Εξέγερσης του 1862») την συμβολή της Καλλιόπης του Παπαλεξόπουλου:

«Η ηφαιστειακή πραγματικά δραστηριότητα μιας πρωτοπόρας Ελληνίδας, μαχητικής και ασυμβίβαστης, μορφωμένης και πανέξυπνης, πανέμορφης και ακατάβλητης, μιας ασυνήθιστης μορφής για τη συντηρητική και καθυστερημένη ελληνική κοινωνία εκείνης της εποχής, μιας Μεγάλης Αγωνίστριας, τέλος, που θύμιζε τις κορυφαίες επαναστάτριες της Μεγάλης Γαλλικής Επανάστασης...».

Να, γιατί αξίζει να βοηθήσουμε για την παρουσίαση της τοπικής Ιστορίας, που κρύβει τόσα Μεγάλα Ιστορικά Επεισόδια για την Αρκαδία μας.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ

Σοφίας Κούσουλα Παναγάκη

Λυκαβηττού 5, Αθήνα

Τηλ.: 36.14.005

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ STOR

ΑΦΟΙ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: ΔΕΛΗΛΑΜΠΡΟΥ 28 - ΒΥΡΩΝ

ΤΗΛ.: 7653.385 - 7665.732

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

Γυναικεία - Ανδρικά - Παιδικά

Δοδώνης 111 Σεπόλια

Τηλ. 5123.102

ΜΟΔΕΣ ΧΟΥΝΤΑΛΑ

Μοντέρνα γυναικεία

Δυρραχίου 15-17 - Σεπόλια

Τηλ. 5120838

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΠΑ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

Από τον παπα - Χαράλαμπο Δεληγιάννη ελάβαμε και δημοσιεύουμε το παρακάτω ευχαριστήριο γράμμα.

Κανδύλα 24-1-1995

Προς

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών «η Πρόοδος»

Αγαπητοί μου

Έλαβα την επιστολήν σας, δια της οποίας μου ανακοινώσατε ότι το Δ. Συμβούλιον του Συλλόγου Κανδυλιωτών «η Πρόοδος» μου απονέμει Αναμνηστικήν Πλακέτα ως ελάχιστον δείγμα ευγνωμοσύνης για το έργο που πρόσφερα στο χωριό μας ως εφημέριος ιερέυς επί 57 χρόνια, ως τελετουργός των θείων μυστηρίων, ως πνευματικός πατήρ, ως συμπαραστάτης εις τους εννορίτας μου στις διάφορες περιστάσεις, στη χαρά και στην λύπη και ως συνεχιστής του έργου της διδασκαλίας του Χριστού, που αυτό τούτο είναι το κατ' εξοχήν υπούργημα του ιερέως και όχι το επάγγελμα του ιερέως.

Εύχομαι το παράδειγμά μου να είναι παράδειγμα προς μίμηση στους αντικαταστάτες μου.

Σας ευχαριστώ και σας εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου για την τιμήν αυτή που μου κάνατε! Αισθάνομαι ιδιαίτεράν χαράν και ευχαρίστησιν - Σας αγαπώ και σας συγχαίρω γιατί είστε από τα παιδιά που βάπτισα, που στεφάνωσα, που νουθέτησα και κατήχησα στο Κατηχητικό σχολειόν της εννορίας μου. Αισθάνομαι υπερήφανος για την πρόοδον σας και την προκοπή σας. Ιδιαίτερα χαιρόμαι για τον αγαπητόν Σταύρο Λαγό που είναι το πρώτο παιδί που βάπτισα ως νέος ιερέυς.

Ο Σύλλογος που εσείς διοικείτε και που είστε τα εκλεγμένα και σταχυολογημένα πρόσωπα με μόρφωσιν, με ανώτερα αξιώματα με κρατικές θέσεις και επιχειρηματίες, εύχομαι να είστε Σεις οι συντελεστές της προόδου και ανάπτυξης του χωριού μας, ίνα οι επερχόμενες γενιές σας μακαρίζουν. Τον σύλλογον αυτόν εγώ θεωρώ ως το ενδεδειγμένον μέσον για την ανάπτυξιν του χωριού και την επίλυσιν των προβλημάτων του, που πολλά εκκρεμούν. Εύχομαι να μην διαψευστώ! Πιστεύω ότι το νέον Κοινοτικόν Συμβούλιον και ιδιαίτερα ο πρόεδρος Χρ. Δεληγιάννης θα είναι συμπαραστάτες σας και συνεργάτες σας. Τελειώνω και παρακαλώ να με κρίνετε επιεικώς στα σχόλιά σας, αν έκανα κανένα λάθος στα γραφόμενά μου, γιατί είμαι γέρων 86 ετών και «το γήρας ου γαρ μόνον έρχεται». Όλοι εμείς οι συγχωριανοί σας θαρρούντες στην εγνωσμένην καλοσύνην σας, στην αγάπη σας και θέλησίν σας για να κάνετε την Κανδύλα από τα καλύτερα χωριά, πιστεύουμε, εγώ ιδιαίτερα, ότι όλα θα γίνουν και όλα θα έλθουν κατ' ευχήν.

Η χάρις του Κυρίου και Θεού ημών και η Κοινωνία του Αγίου Πνεύματος ειη μετά πάντων ημών!

Ο ιερέυς Χαρ. Δεληγιάννης

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗ

Από το συμπατριώτη Φώτη Π. Δεληγιάννη, που μένει στις Η.Π.Α., ελάβαμε, μέσω του Φίλιππα Δρόσου, την από 20-1-95 επιστολή, με την οποία διαβιβάζει τις ευχές του προς όλους τους συμπατριώτες για το 1995 και προτείνει τη συνεργασία Συλλόγου και Κοινοτήτας.

Επίσης κάνει και μια άλλη πρόταση που τη δημοσιεύουμε όπως τη γράφει και παρακαλούμε όλους τους Συλλόγους του Εξωτερικού να τη μελετήσουν και να εκφέρουν τη γνώμη τους.

Εμείς, για να μην προκαταλάβουμε τα πράγματα, θα πάρουμε θέση τελευταίοι.

Η πρόταση έχει ως εξής:

«Να δημιουργήσουμε ένα Σύλλογο όλων των Κανδυλιωτών όλου του κόσμου, οι οποίοι με μια σχετική συνδρομή θα είναι μέλη και θα συνεργάζονται μεταξύ των μέσω της εφημε-

ρίδας. Κάθε δε 2 - 3 χρόνια θα συνεδριάζουν στο χωριό, θα εκλέγουν Πρόεδρο, Γραμματέα κλπ. και θα παίρνουν αποφάσεις σχετικές με την πρόοδο του χωριού.

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ» λοιπόν θα παίξουν μεγάλο ρόλο σ' αυτόν τον σκοπόν και θα αποτελούν συνδετικό κρίκο μεταξύ όλων των Κανδυλιωτών όλου του κόσμου».

Ευχαριστούμε τον αγαπητό συμπατριώτη και περιμένουμε γνώμες και απόψεις.

Η ΚΑΝΔΥΛΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ 1941 - 44

Από τον συμπατριώτη Θεοφάνη Σ. Δεληγιάννη πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

Απάντηση στην Επιστολή του κ. Μ.Δ. Καρζή στο υπ' αριθ. β φυλ. ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ, Ιανουαρίου Μαρτίου 1995.

Κ. Πρόεδρε, δεν απέχω πολύ που να χρεωστώ χάριν στον κ. Μ.Δ. Καρζήν με αυτά που σας έγραψε μου δίδει την ευκαιρία αφ' ενός μεν να διευκρινίσω ένα προς ένα αυτά που γράφει στα Κανδυλιώτικα με σαφήνεια τεκμήρια και ειλικρίνεια αφ' ετέρου να σας γνωρίζω ότι είμαι απηλλαγμένος από προκαταλήψεις και προηγούμενα.

Α. Δεν είμαι Ιστορικός, ούτε Φιλολόγος ότι έκανα έργα ή εργασία το έκανα για το χωριό μας και θα προσπαθώ όσο μπορώ χωρίς να αποσκοπώ σε τίποτα απολύτως. Οι συμπατριώτες μας γνωρίζουν τον καθένα μας αρκετά καλά, το τί έχει κάνει έκαστος.

Β. Για τους Χανιέους τόσο στην Εφημερίδα μας όσο και στο βιβλίο ΑΡΚΑΔΙΚΑ 1988 σελ. 192 γράφω επιλέξει ότι «οι πρώτες ντουφεκιές της Εθνικής Αντίστασης 1941 - 1944 έπεσαν, ακούστηκαν στα γύρω βουνά της Κανδύλας» τίποτα άλλο. Το γεγονός είναι ότι τους Χανιέους τους κρέμασαν οι Ιταλοί στην Τρίπολη στον Πλάτανο στις 12/2/1943.

Γ. Για την συγκέντρωση στην απανώβρυσή προς το τέλος του 1942 ήμουν παρών, θυμάμαι πολύ καλά την συζήτησιν για το ΕΑΜ τότε ήμουν στο άνθος της ηλικίας μου. Όσο αναφορά τα περί ΕΔΕΣ που γράφει, γνωρίζω ότι όντως ήτο μια κίνηση συζήτησις χωρίς έργο, προσφορά ή συνέχεια ΕΥΤΥΧΩΣ, άλλως το χωριό που ήτο τότε 2.150 κάτοικοι, θα είχε την γνωστή τύχη άλλων χωριών της Αρκαδίας που τα μίση και τα πάθη ακόμη κυριαρχούν. Γράφει ότι οι ΕΑΜίτες του χωριού δεν έβλεπαν καλά, αν πράγματι ήτο σωστό δεν θα τον έβαναν καθόλου στην οργάνωση.

Όσο αναφορά τα ονόματα των συμμετασχόντων ενεργώς στην Οργάνωση και για το αείμνηστο παλικάρι Ευστάθιον Π. Δάλκον με αντιγράφει με ακρίβεια. Η ιστορία δεν παραδέχεται σκοπιμότητες, απαιτεί ένα και μόνον, την αλήθεια και μόνον την αλήθεια. Δεν υπάρχει αφηρημένη αλήθεια, ενδुकνειεται να είναι συγκεκριμένη και σωστή. ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΤΗΝ ΕΙΔΑ ΔΙΑΠΛΑΤΑ ΣΦΑΙΡΙΚΑ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΑΒΟΥΚΙ. Την έγγραφα με ΤΟΛΜΗ, ΘΑΡΡΟΣ και με διασταύρωση κάθε αξιολόγου στοιχείου. Μίλησα 1980 - 1987 με πολλούς τότε εν ζωή Κανδυλαίους εσωτερικού, εξωτερικού, όλοι τους εξεφράσθησαν με τα καλύτερα λόγια άνευ ουδεμίας κατηγορίας για κανέναν. Συγγραφείς, Καπεταναίοι αμφοτέροι μου ανάφεραν εγκώμια για την Κανδύλα.

Δ. Για την μεταπήδησιν Κανδυλαίου στον πολιτικό τομέα που γράφει δεν έχουμε δικαίωμα κριτικής κακόβουλης και μάλιστα όταν είναι απών και που βρίσκεται εν ζωή.

Ε. Για το Α και Ω που γράφει, το επίθετο Δεληγιάννη το φέρει το μισό χωριό. Γιατί τον πειράζει; Υπάρχει λόγος; Μήπως το πρακτικό της Κοινοτήτάς μας υπ' αριθ. 88 στις 27/8/1929;

Κ. Πρόεδρε λάθη δεν κάνουν εκείνοι που είναι διαρκώς απόντες, εκείνοι που δεν κάνουν τίποτα και οι νεκροί!

Πιστεύω και βίωμα στην ζωή μου είναι να σβήνω πυρκαγιές.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Ν. Ιωνία, 16/2/1995
Θ.Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Παναγιώτης Αλεξ. Προκόπος και η σύζυγός του Χρυσούλα απόχτησαν στις 13-3-95 αγοράκι.

Ο Γεώργιος Μιχ. Αντωνόπουλος και σύζυγός του Γαρούφω απόχτησαν κοριτσάκι.

Ευχόμαστε στους γονείς να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αρραβωνιάστηκαν η Γαρυφαλιά Χαρ. Ζερβογιάννη και ο Γιάννης Ντελόπουλος από την Τρίπολη. Τους ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 31-12-94 πέθανε και εκηδεύθη στην Κανδύλα ο Θεοφάνης Χρ. Ζερβογιάννης, ετών 89.

- Στις 11-1-95 πέθανε και εκηδεύθη στην Κανδύλα ο Βασίλειος Μιχ. Ζυγούργης, ετών 89

- Στις 20-1-95 πέθανε στην Αθήνα και εκηδεύθη στην Κανδύλα η Φωτούλα συζ. Παναγιώτου Μερκούρη, ετών 83.

- Στις 20-2-95 πέθανε στο Σικάγο Αμερικής και εκηδεύτηκε εκεί στις 25-2-95 η Καλλιόπη σύζυγος Μιχαήλ Πασιαλή, το γένος Ιωάννου Ζερβογιάννη, ετών 91.

- Στις 22-3-95 πέθανε και εκηδεύθη στην Καλλιφόρνια Αμερικής η Σταυρούλα σύζυγος Δήμου Προκόπου, το γένος Μιχαήλ Παϊσιοπούλου.

- Πέθανε και εκηδεύθη στην Αθήνα το Φεβρουάριο ο Χρίστος Μιχ. Οικονομόπουλος, συν/χος αστυνομικός.

Τους οικειούς των μεταστάτων συλλυπούμεθα θερμώς.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)
δεχτούν σε λίγο από τη λαμπάδα του παπιά το «ανέσπερο φως».

Ακολουθούσε το ορθρινό Ευαγγέλιο και το «Χριστός ανέστη» από τον παπά, που το συνόδευαν τα πρώτα «τσιάκ τσιούκ» από το τσιούκρισμα των κόκκινων αυγών των μικρών παιδιών αλλά και αρκετών μεγάλων και μετά η συγκίνηση και η χαρά έφταναν στην αποκορύφωσή τους. Οι καρμπάνες χτυπούσαν χαρμόσυνα και παρατεταμένα, θροντολογάγανε όξω οι μπαταριές και φωτολογάγανε τα βεγγαλικά, ο παπάς θυμιάτιζε με μεγαλοπρέπεια, μοσκοβόλαγε το λιβάνι κι ανέβαινε προς τ' απάνω ρυθμικά ο καπνός τούφες τούφες, οι χοροί των ψαλτάδων, μια ο ένας και μια ο άλλος, έφελναν πανηγυρικά το «Χριστός ανέστη» λέγοντας και τους στίχους «Αναστήτω ο Θεός...», «Ως εκλείπει καπνός...» ... και γινόσανε όλα αυτά τόσο συγχρονισμένα, τόσο ρυθμικά και αρμονικά, που τίποτα δεν ήτανε παράταιρο και που σ' έκαναν να νιώθεις ότι, και στο χώρο της εκκλησιάς και στις ψυχές των ανθρώπων, γινότανε πραγματικά «Ανάστα ο Κύριος»!

Κι επροχωρούσε η λειτουργία, χωρίς κανέναν να φεύγει, έφτανε στο τέλος και διάβαζε ο παπάς τον Κατηχητικό Λόγο του Ιωάννου του Χρυσσοστόμου, λίγοι τον καταλαβαίνανε μα έμπαινε σε ολωνών τις

καρδιές αυτός ο λόγος, τις ζέσταινε και τις στήριζε, επιφωνούσαν με ευχαρίστηση το «επικράνθη» για τον Άδη και με χαρά το «ανέστη» για το Χριστό και γινότανε η απόλυση.

Γυρίζοντας τώρα για τα σπίτια τους με τις λαμπάδες αναμμένες από το φως της Ανάστασης και τις καρδιές γιομάτες νίκη και χαρά και αγάπη χαιρέταγε ο ένας τον άλλο. Και καθώς συναντιόσανε τα χέρια και οι ματιές και τα χείλη του ενός προφέρανε το «Χριστός ανέστη» και του αλλοθενού το «Αληθινός ο Κύριος», φλεχτούραγαν οι καρδιές τους από μέσα, χάνανε το λόγια τους, πέφτανε ο ένας στην αγκαλιά του άλλου και φιλιόσανε.

Κι εκεί, απάνου στο αγκάλιασμα, ένιωθαν κάτι να σπάζει μέσα τους, σα να γινότανε σεισμός στα σωθικά τους, σα να γκρεμιζότανε κι επέβαινε ο παλιός τους εαυτός - αυτός που θεοσκοτωνότανε καθημερινά για να τα φέρει βόλτα, πότε με το Σταυρό στο χέρι και πότε με τη βλαστήμια στο στόμα - και τούτη τη στιγμή, μέσα από το χαλασμό αυτό του θανάτου του, ξαναγεννιότανε ωραίος και αγνός, άξιος και πανάξιος να ζήσει και να χαρεί τη ζωή και τις χαρές της!

Συμπατριώτες μου και φίλοι, ας γιορτάσουμε κι εμείς, φέτος, μιαν αληθινή Ανάσταση. Χριστός ανέστη και χρόνια σας πολλά!

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Κοπή πίτας - απονομή πλακετών

Η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας έγινε εφέτος στο γραφείο του Συλλόγου μας, στις 15-1-95, παρουσία πολλών συμπατριωτών και φίλων της Κανδύλας.

Μεταξύ αυτών ο Ευάγγελος Φίλης και ο Φώτης Σιάνης, Πρόεδρος και Γραμματέας αντιστοίχως του Συλλόγου Παλαιοपुरγιωτών, ο Βασίλης Καρέλας από το Σύλλογο Παρθενιωτών, ο εκδότης της εφημερίδας «Φωνή της Κυνουρίας» Στράτος Παινέσης, ο ανταποκριτής της εφημερίδας «Αρκαδικά Νέα» Γρηγόρης Ζώης και ο Γεώργιος Παπαηλιού τ. Γ. Γραμματέας του Υπουργείου Βιομηχανίας. Λόγω χιονιού δεν μπόρεσαν να έρθουν οι καλεσμένοι μας από την Κανδύλα.

Η πίτα ήταν, όπως πάντα, προσφορά του συμπατριώτη μας Μιχάλη Αθαν. Δάλκου, τον οποίο θερμώς ευχαριστούμε.

Μετά την κοπή της πίτας ακολούθησε η απονομή τιμητικών πλακετών. Επιμήθηκαν ο αιδεσιμότατος παπα - Χαράλαμπος Δεληγιάννης και η δασκάλα μας Θεοδώρα Παπατωνίου - Κούσουλα, για το έργο που προσέφεραν στο χωριό μας, επί σειράν ετών, ο καθένας μέσα από το δικό του λειτούργημα. Λυπούμαστε που οι άλλοι πνευματικοί άνθρωποι και οι ταγοί της παλιάς γενιάς που υπηρέτησαν το χωριό μας και τους ανθρώπους του, ιερείς, δάσκαλοι, γιατροί κλπ.,

δεν βρίσκονται στη ζωή για να τιμηθούν και αυτοί κατά τα έργα τους. Όλοι όμως έκαναν αυτό που πίστευαν ως χρέος τους και καθημερινά τους θυμόμαστε και τους αναφέρουμε στις συζητήσεις μας, όταν αναπολούμε τα παλιά. Για ό,τι ο καθένας προσέφερε ή έπραξε ας είναι αιωνία του η μνήμη.

Επίσης επιμήθηκαν για την επιτυχία τους σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα οι εξής: Αργυρώ Κων. Μερκούρη, Παναγιώτα Βασ. Μερκούρη, Σωτηρία Δημ. Λαρδικού, Αθανασία Θ. Μπουρτσουκλή, Γεωργία Π. Τράντου, Ιωάννα Σωτ. Καπόγιαννη και Νικολέττα Γρ. Μερκούρη. Για την επιτυχία τους στα Τ.Ε.Ι. οι εξής: Νεκταρία Ιωάν. Δημητροπούλου, Βασίλειος Χρ. Νάνος, Χριστίνα Δημ. Ζερβογιάννη και Θεοφανώ Χρ. Κανδαλέπα.

Στο τέλος προσφέρθηκαν γλυκίσματα, κονιάκ, αναψυκτικά και τσίπουρο καντυλέικο που βοήθησε στην ανάκληση των αναμνήσεων και άναψε και διατήρησε για αρκετή ώρα τη συζήτηση μεταξύ των καλεσμένων.

Ετήσιος Χορός

Ο χορός των Κανδυλαίων έγινε στις 11-2-95 στο Ξενοδοχείο νονοτέλ. Παρ' όλο που ο καιρός ήταν ωραίος και η ημέρα Σάββατο δεν τον ελάμπρυναν με την παρουσία τους όλοι οι «κλιτοί» συμπατριώτες. Ας είναι καλά και ας ελπίσουμε ότι του χρόνου θα παραστούν

περισσότεροι. Εμείς οφείλουμε να ευχαριστήσουμε θερμώς τους ολίγους «εκλεκτούς» που μ' όλους τους καιρούς και μ' όλες τις προσωπικές τους δυσκολίες δίνουν πάντοτε το παρόν, όπως το 'δωσαν και φέτος.

Επίσης ευχαριστούμε θερμώς την Οινοποιία Δ. ΚΟΥΡΤΑΚΗΣ Α.Ε. για την δωρεάν προσφορά 10 κιβωτίων κρασιού APELIA και CALLIGA καθώς και το συμπατριώτη ΓΕΩΡΓΙΟ ΠΟΛΙΤΗ για την δωρεάν προσφορά 4 κιβωτίων κρασιού barbarossa, ερυθρού και λευκού, δικής του παραγωγής, εμφιαλωμένου στην Κανδύλα.

Καθώς πληροφορείστε, ο χορός μπορεί να ήταν «λίγος», αλλά ο οίνος έρρευσε άφθονος. Το κέφι; Πολύ καλό και εκράτησε ως την επιτρεπόμενη ώρα.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Υποδιτής του ΙΚΑ Σπύρος Γιαννόπουλος με το Δ/ντή του Γραφείου του Παναγιώτη Λουμιώτη, η Γεωργία Καραμπέτσου, Προϊσταμένη Νομαρχ. Ταμείου Αρκαδίας, ο Γεώργιος Παπαηλιού, ο Πρόεδρος της Κοινότητας μας Χρήστος Γ. Δεληγιάννης, πολλοί φίλοι της Κανδύλας και ο πρεσβύτες παπα - Χαράλαμπος Δεληγιάννης, ο οποίος μετά την «ευλογία της τραπέζης», ευχαρίστησε το Σύλλογο για την απονομή σ' αυτόν τιμητικής πλακέτας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

Η 25η Μαρτίου γιορτάστηκε και εφέτος στο χωριό μας με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Η ημέρα ήταν λίγο ψυχρή, ύστερα από χιόνι μιας πιδάμης που είχε ρίξει την παραμονή, αλλά ηλιόλουστη. Έτσι ο κόσμος μπόρεσε και βγήκε να ιδει τις εκδηλώσεις.

Στη δοξολογία παρέστησαν ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο, ο Αστυνόμος, οι μαθητές και οι μαθήτριες, ντυμένοι όλοι και όλες με εθνικές στολές και συνοδευόμενοι από το Δ/ντή του Σχολείου και τους 4 δασκάλους τους, εκπρόσωποι των συνεταρισμών και όλοι σχεδόν οι κάτοικοι του χωριού και οι επισκέπτες.

Τον πανηγυρικό εξεφώνησε ο δάσκαλος Λεωνίδας Γεωργόπουλος, ο οποίος αναφέρθηκε στη σημασία της διπλής γιορτής και κατόρθωσε με την αμεσότητα και λιτότητα του λόγου του αλλά και με τη βαρεία αρκαδική και επιβλητική φωνή του να ενθουσιάσει τους μικρούς μαθητές και να συγκινήσει το εκκλησίασμα.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώο των πεσόντων, κατέθεση στεφάνων, απαγγελία ποιημάτων και παρέλαση των μαθητών του σχολείου ενόπιον των επισήμων. Μετά την παρέλαση οι μαθητές εχόρεψαν ελληνικούς χορούς στην πλατεία και καταχειροκροτήθηκαν από τον κόσμο. Τους χορούς είχε διδάξει ο γυμναστής τους Λεωνίδας Αρμόνης.

Το απόγευμα εδόθη στο σχολείο από τους μαθητές πετυχημένη θεατρική παράσταση με τα πατριωτικά δράματα «Ο χορός του Ζαλόγγου» και «Της νύχτας του Ήμέρωμα». Οι θεατές, βαθύτατα συγκινημένοι, καταχειροκρότησαν τους μικρούς μαθητές για την θαυμάσια ερμηνεία των ρόλων τους και συνεχάρησαν το Δ/ντή του σχολείου Δημ. Βασιλόπουλο και τους δασκάλους Λεωνίδα Γεωργόπουλο, Βασ. Στρατόπουλο, Βασίλη Πραγκαστή και Ιωάννα Εικοσιδέκα, για την άρτια οργάνωση και την ωραία παρουσίαση της γιορτής.

Στην επιτυχία της παράστασης συνετέλεσε και το ωραίο σκηνοτικό που επιλοτέχησε ο συμπατριώτης καθηγητής και ζωγράφος Βασίλης Γ. Προκόπος καθώς και η επί μονίμου βάσεως σκηνή με την αυλαία της και το φωτισμό της, που έγιναν

με έξοδα της Κοινότητας Κανδύλας.

Την παράσταση τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής Αρκαδίας Δημ. Ρέπας, ο Προϊστάμενος Α/θμιας Εκπ/σης Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος, οι ιερείς, ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο και όλοι σχεδόν οι κάτοικοι του χωριού.

Στο τέλος προσεφέρθησαν εκ μέρους της Κοινότητας γλυκά σε όλους τους παρευρεθέντες. Το θράδυ ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο παρέθεσε δείπνο στους δασκάλους μας και ακολούθησε διασκέδαση στο κέντρο Κων. Ζαζιά.

Και εμείς, ως Σύλλογος των απανταχού Κανδυλιωτών, συγχαίρουμε και ευχαριστούμε τους δασκάλους του σχολείου μας για την άρτια οργάνωση των εκδηλώσεων της εθνικής επετείου όσο και για την όλη τους παιδευτική προσπάθεια.

ΟΙΝΟΣ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΣ ΞΗΡΟΣ

Ερυθρός και Λευκός
barbarossa

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΜΦΙΑΛΩΣΗ:
ΡΟΛΙΝΟ Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΔΡΑ: ΚΑΝΔΥΛΑ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

ΕΛΟΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ - ΚΟΙΛΑΔΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΤΡΑΓΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΔΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΔΕΥΣΗ

Π ρ ο ς

Τους κ.κ.: 1) Υπουργό Γεωργίας, 2) Υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. και 3) Αναπληρωτή Υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.

Στην Αθήνα

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: Α. Προς τους κ.κ. Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών, 2) Βουλευτές Αρκαδίας, 3) Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Πελοποννήσου, 4) Νομάρχη Αρκαδίας και 5) Περιφερειακό Διευθυντή Ν. Αρκαδίας.

Β. Τις Υπηρεσίες: 1) Υ. Ε. Βελτιώσεων Νομού Αρκαδίας, 2) Διεύθυνση Γεωργίας Αρκαδίας και 3) 2η ΔΕΚΕ Αρκαδίας

Στις έδρες τους

ΚΟΙΝΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του Δημάρχου Λεβιδίου και των Προέδρων των Κοινοτήτων Κανδήλας, Παλιοपुरγου, Ορχομενού, Βλακέρνας, Χωτούσας, Λίμνης, Δάρα και Παναγίτσας του Νομού Αρκαδίας.

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί,

Η απόγνωση των κατοίκων της περιοχής μας από το παρατεινόμενο, για χρόνια τώρα, σταμάτημα και τη μη ολοκλήρωση των έργων στο «Έλος Κανδήλας» και στην κοιλάδα του «Ποταμού Τράγου», που συνεχονται μεταξύ τους απόλυτα, μας οδήγησε σήμερα σε άτυπη κοινή σύσκεψη στην οποία ομόφωνα αποφασίσαμε τα παρακάτω:

1. Να εκφράσουμε την έντονη απογοήτευση των κατοίκων της περιοχής μας για τη μη ολοκλήρωση των εργασιών αναδασμού και άρδευσης στα παραπάνω κατονομαζόμενα έργα. Κρατικές δαπάνες δισεκατομμυρίων για την εκτέλεση των έως σήμερα έργων παραμένουν αναποτελεσματικές και μη προσοδοφόρες τόσο για την τοπική ανάπτυξη όσο και για την Εθνική οικονομία ευρύτερα. Σοβαρότατες οικολογικές διαταραχές που επήλθαν από τις έως τώρα εργασίες παραμένουν αθεράπευτες και οι συνέπειες στο οικοσύστημα είναι ανυπολόγιστες.

2. Να απευθύνουμε έκκληση προς κάθε αρμόδιο για την ταχύτερη έναρξη και αποεράτωση των έργων Έλους Κανδήλας και κοιλάδος Ποταμού Τράγου.

3. Να παρακαλέσουμε για την άμεση ενημέρωσή μας και κατ' επέκταση ενημέρωση των κατοίκων με τον πλέον υπεύθυνο, πρόσφορο και άμεσο τρόπο από κάθε αρμόδιο φορέα για την πορεία και τον προγραμματισμό των έργων, γιατί μαζί με την απόγνωση, που μας διακατέχει, η έλλειψη υπηρεσιακής ενημέρωσης για τα τόσο καφτά προβλήματα της περιοχής, μας δημιουργεί αισθήματα κατωτερότητας και περιφρόνησης από το υπεύθυνο Κράτος.

4. Αντιπροσωπεία μας να επισκεφθεί τους αρμόδιους φορείς για να εκφράσει και προφορικά τους προβληματισμούς μας.

Κύριοι Υπουργοί,

Ζητάμε επίμονα αυτά που πρέπει να γίνουν, ζητάμε αυτά που δικαιούμαστε και ζητάμε με πάθος όσα μας έχει υποσχεθεί η Πολιτεία. Τα ζητάμε εμείς οι λιγιστοί που απομείναμε σε τούτη την ιστορική και μαρτυρική γωνιά της Αρκαδικής γης, εμείς που ρομαντικά ακόμη επιμένουμε να μη θέλουμε να συνταχθούμε πλάι στις στραιές των αστικών μαζών, αλλά να ζήσουμε στον τόπο μας. Από Σας ζητάμε να σπεύσετε το ταχύτερο αν δεν θέλετε κάποια μέρα να μας συναντήσετε στο παραβάνι του ξεριζωμού. Τα όρια της υπομονής μας έχουν πλέον εξαντληθεί και η λαϊκή δυσφορία συνεχώς ογκούται με απρόβλεπτες εξελίξεις.

Διατελούμε με εξαιρετική τιμή Λεβίδι 12 Φ/ρίου 1995

Ο Δήμαρχος Λεβιδίου Γ. Πραγκαστής, Οι Κοινοτάρχες: Κανδύλας - Χ. Δεληγιάννης, Παλιοपुरγου - Κ. Γεώργου, Ορχομενού - Π. Δραβήλας, Βλακέρνας - Α. Κολλίτζας, Χωτούσας - Γ. Κουρεμένος, Λίμνης - Γ. Τρυφωνόπουλος, Δάρα - Δ. Ματθαίουπουλος και Παναγίτσας - Π. Γκαβογιάννης.

Συμπατριώτες

Γνωρίστε την περιοχή του
χωριού μας και τον
ευρύτερο αρκαδικό χώρο μέσα
από το βιβλίο του
ΙΩΑΝΝΟΥ Β. ΒΙΓΛΑ
ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ «ΑΡΚΑΔΙΚΑ»
εκυκλοφόρησε σε Β' ΕΚΔΟΣΗ